

na dan opravljati svojo službo. Nimajo nobenega počitka niti ne ob nedeljah. Socijalno politični odsek predlaga torej, naj se skrbi po trgovinah delo ob nedeljah. Vsaj od 12. ure opoldne — ob nedeljah namreč — naprej bi se ne smelo več siliti teh uslužbencev, da ostajajo pri delu.

Obravnava o tem postavnem načrtu se je začela v torek, dne 12. majnika.

Predlaga se tudi sledeči poziv: C. kr. vlada se pozivlje, da se v najkrajšem času predloži postavni načrt, da se vpelje popolni nedeljski počitek po raznih pisarnah, kakor po notarijskih, odvetniških in drugih kancelijah.

Nemiri na Hrvaškem.

»Slovanska zveza« je spravila v državnem zboru razgovor o surovem postopanju Mažarov proti Hrvatom. Po pogodbi med Hrvaško in Ogrsko ne sme biti razobešana na hrvaški zemlji mažarska zastava, niti bi se ne smeli napravljati napisi razun v hrvaškem jeziku. A zadnji čas so oholi Mažari začeli razobešati po državnih poslopih na Hrvaškem n. pr. po kolodvorih mažarske zastave. Hrvaški narod se je temu uprl; a mažarska vlada je poslala orožnike in vojake, da napravijo mir v deželi. Zapirali so nedolžne ljudi, tekla je kri, več Hrvatov je že ubitih, mnogo Dalmatincev se je že izgnalo iz Hrvaške, veliko so jih zaprli. Poslanec Bianchini je v družbi z mnogimi drugimi slovanskimi tovariši vložil interpelacijo na ministrskega predsednika, kaj namerava storiti, da se napravi konec krivicam, katere se gode Hrvatom v banjevini? Dr. Körber je na to vprašanje odgovoril, da na te stvari, katere se gode v drugi državni polovici (v ogrski), ne more odgovarjati, ker se ne more vmešavati v onostranske notranje zadeve. A Hrvati iz banevine zahtevajo od svojih rojakov v državnem zboru, naj se zavzamejo z vsemi močmi, da se odpravijo velike krivice, katere se jim godijo. V tej zadevi je imela »Slovan. zveza« posvetovanje v svoji seji dne 12. t. m.

Glasovanje o dr. Kohnu.

Ker se ni moglo v torek 5. maja izvršiti glasovanje zastran olomuških stvari, se je to zgodilo dne 12. maja. Predlog se je sprejel po večini glasov.

Nesreča v Slóvenjem Gradcu.

Dne 12. majnika se je vložil v zbornici

nujni predlog v pomoč pogorelcem v Slov. Gradcu. Podpisali so ga štajerski poslanci obeh narodnosti.

Nemiri na dunajskih visokih šolah.

Ze dalje časa napadajo nemško narodni visokošolci tiste svoje tovariše, ki so člani katoliških društev, ki se nočejo dvobojevati in so dobri avstrijski državljani. Pretečeni teden so nemški narodni dijaki zopet napadli svoje katoliške tovariše. Ko so poslednji prepevali cesarsko pesem, so jih prvi zasmehovali. To se sme goditi na avstrijskih visokih šolah! Krščansko socijalna poslanca Prohaska in dr. Weisskirchner sta v seji dne 12. maja interpelirala dr. Körberja in naučn. ministra dr. Hartlana, kaj hočeta storiti, da se taki skandali ne bodo več ponavljali. Dr. Hartel je odgovarjal in grozil, da bo dal šolo zapreti, če se ne vrne red in mir. Pruski poslanec Franko Stein je predlagal, naj se o tem odgovoru ministra začne v prihodnji seji — v petek — razprava. Ta predlog se je sprejel.

Dopisi.

Iz Brega. Stric Zelenik so hudo jezni. Ne samo barve, ampak tudi že svoje ime spreminjajo od jeze, tako, da se že nekaj časa sem podpišejo »Selenik«, ker je tako bolj po gosposko. Imajo pa za to še druge tehtne vzroke.

Modri hajdinski občinski očetje so jih namreč pooblastili, da bodo šli za občino volit v okrajni zastop, kojemu je sedaj načelnik njihov sorodnik istega imena. Da jih pa volilci ne bodo zamenjavali s sedanjim načelnikom, spremenili so pisavo imena. In to je prav pametno; sicer bi se utegnulo pripetiti, da bi jih silili prevzeti načelnišvo okrajnega zastopa, a tega pa stric na noben način nočejo. Jezijo se pa stric in gospod Selenik zato, ker jim ne gre v glavo, da se je nekdo predrznil dregniti njihovega ljubljena »korondiča« in opozoriti nanj tistega požrešnega pajka, ki hrusta tako nesnago. Kovačnica bi se podrla in sosedovi tetici, ki tudi visoko čislajo Zelenikovega »korondiča«, bi žalosti srce počilo, ko bi se utegnil nekega dne prikristi oni ničvredni pajek in bi pohrustal mastno pečenko. Vidite torej, da je stričeva jeza opravičena, kajti oni že vejo,

kaj je prav in kaj ne, ker oni sploh vse najbolj razumejo, in ker so zraven Cebeja najbolj pametni in učeni na Hajdini. Ta dva moža sta glava hajdinske občine in s pomočjo svojih »služabnikov« vse tako modro naprej peljata, da Hajdinci občudujejo bistroumnost teh mož. Mnoge zasluge za to pa ima njiju prijatelj, Maks Stražil; to je tisti »mali« breski učenjak, ki zna celo brati »Gesetzbuch« in delati znamenja za paragrafe.

Tako, ljubi stric, za danes sva se menda dovolj zmenila, če bo pa treba, še prihodnjic več. Zdravi bodite, stric!

Iz Polzele. Čudimo se, ko beremo, kako se po drugod ljudje selijo v Ameriko; k nam pa se tako radi priseljujejo. In kdor je enkrat tukaj, ne bo lahko šel iz Polzele; kupi si kos zemljišča, si postavi hišico, in tako raste naš kraj, kakor redkokje v Savinjski dolini. Kaj se le bo, ako doživimo železnično zvezo s Kamnikom! Seveda ni vse dobro, kar se k nam naseli, za marsikoga bi ne bilo škoda, ko bi bil ostal tam kje v deveti deželi!

Napredek! Pred nekaterimi leti pri nas ni bilo ne duha ne sluha o kakem društvu. Zdaj imamo že kar dvoje. Nekaj let sem že deluje prav koristno naše »katoliško bralno društvo.« Žalibog je domačini še premalo podpirajo. Ima že lepo število dobrih knjig udom na razpolago, napravilo je že nekatere veselice, lani je začelo z gledališkimi predstavami. V najnovjšem času je dobilo to društvo sestrico: podružnico družbe sv. Cirila in Metoda. Ker beremo po časnikih, kolikega pomena je za Slovence to društvo, smo se te podružnice zavedni narodnjaki razveselili, ter bi samo želeli, naj ne bi hiral, kakor n. pr. sosedna v Braslovčah. Na dan ustanovitve nam je napravilo to društvo dve predstavi: »Svoji k svojim« in pa »Na Osojah«. Ker ne znam takih iger prav presojeti, rečem le, da je bil oder lepo pripravljen, in da so se morali igralci z dolgo igro pač veliko truditi. Ali vse navdušenje nas je minulo, ko smo slišali, da se je po končani igri vršila neka točka, katere nismo brali na vspredu, namreč — ples. Tega pa že kar, sem rekel! Upamo, da je bilo to prvi in zadnjikrat. Kako zvezo imata neki sv. Ciril in Metod s plesom? Ali ima to društvo s

Tako se mu je naposled vendar posrečilo; oženil se je in dobil nekaj stotakov z mlado ženo. Vendar s tem kupičkom je dobil mačka v žaklji. Deklice ni poznal prej, spoznaval je še le ženo. Bila je huda, delala ni rada, pač pa je rada dobro živela. Dobila ga je čisto v pest, vse je moralo tako biti, kakor je ona hotela. A pregovor pravi, da gospodinja tri ogle hiši podpira, gospodar samo enega. To se je pri Tonetu kmalu pokazalo. Vse je šlo rakovo pot; dolgovi so se vračali, v hlevu je bilo manj živine, na dvoru manj gnoja, na polju slabše pridelek, davki pa vedno večji.

Bog je Tonetov zakon na drugi strani blagoslovil z obema rokama; podelil mu je lepo kopico otrok. Vsem tem pa je bilo treba preskrbeti jedi in obleke. Tako je imel Tone skrbi čez glavo, da ni mogel mirno spati. Začelo se mu je hudo goditi. O bratu svojem ni nikdar slišal ničesar. Ne pisma, ne drugega poročila ni bilo o njem. Sploh so mislili vaščanje, da je umrl. Tone se ga je nekterikrat domislil, dasiravno mu je bil spomin na njega grenak. Ker je imel otroke in ženo, spoznal je, kaj je ljubezen. Spoznal je, da do brata svojega in do svojega očeta nekdanj ni imel nobene ljubezni. Misli je, kako hudo bi pač bilo, ko bi moj otrok mene tako rad imel, kakor sem jaz očeta pred in po smrti! Ko bi kateri mojih otrok brate in sestre svoje tako grdo odpravil iz hiše, kakor sem jaz svojega brata!

Tako je včasih mislil in vest ga je pekla. Ker je videl, da nima nikjer sreče, da gre vse od leta do leta na slabše, prišla mu je misel, da ga Bog kaznuje. Ta misel

ga je strašila noč in dan, ni se je mogel iznebiti. Dostikrat se mu je sanjalo, da vidi očeta, kako mu očita, da je grdo ravnal z njim; da vidi brata, kako je pri tujih ljudeh onemogel in na smrt bolan brez potrebe. Začne bolj pogosto moliti, da bi utolažil vest in pregnal skrbi, toda ni se dalo. Vest je bila še hujsa. Da bi jo ukrotil, uda se tisti pregrehi, ki jo je očetu tako brezsrčno očital, pijančevanju.

Pozno po noči je bilo nekega dne, ko pride vina poln domov. V hišo se ne upa; tam je žena, huda bi bila. Tam so otroci, grdo bi ga gledali, kakor je on nekdanj gledal očeta, če je v enakem stanu prišel domov. Zleze toraj pred hlevom v slamo in pade, kakor bi ga ubil. Tabak je kadil; žareča pipa mu pade iz ust na slamo. Predno je še zaspal, razsveti se okoli njega — slama je v ognju. Zdaj ga je minila vsa pijanost, preplašen zakriči, vstane in jame z rokama in nogama teptati ogenj. Ali prepozno je. Kakor blisk naglo se razširja plamen okrog njega.

Predno pritečejo na njegov krik sosede, vnela se je že slamnata streha na hiši, na hlevu, na skednju, vse je suho, vse gori — vsaka pomoč je zastoj. Tone se je valjal kakor nor po vrtu. Izgubljeno je bilo vse kar je imel, pepel je bila njegova hiša, pepel poljski pridelek, njegova hrana za zimo. — Ostala je še zemlja, polje in gozd. Gozd je bil že rajni oče posekal, zdaj je rastlo mladovje, mnogo ni bilo vredno. Polje pa je bilo zadolženo, ni bilo več njegovo.

»Vse je izgubljeno, Jezus pomagaj!« kričal je Tone. Pomagalo ni vse nič. Kar je, to je. Naenkrat je bil — berač.

Da je Tone zažgal svojo domačijo sam iz svoje nerodnosti, tega ni nihče vedel. Nikomur si ni upal povedati, celo ženi ne. Ravno zato, ker je to sam vedel, peklo ga je še bolj. To je očitna roka božja — očitala mu je vest. — Ti si svojega očeta pisano gledal, če je prišel v svoji slabosti domov, ti si ga zmerjal, ti si mu želel smrti. Zato te je zadela šiba božja. Ti si podoben tistemu Noetovemu sinu Kamu, o katerem se bere v svetem pismu, da je pijanega očeta zaničeval in sramotil, zato ga je oče preklel in Bog zapustil. Ti si podoben Jožefovim bratom, ki so mlajšega brata od doma prodali v tuji svet. Tako mu je govorila vest in potrj je bil tako, da ni mogel ničesar začeti. Še bi bil rad sezidal novo hišo s pomočjo dobrih sosedov, ali ni se upal tega lotiti, misli je vedno, da ga je Bog zapustil. Upniki so se oglašali po vrsti. Kar je ostalo, to so prodali in razdelili med seboj. Niso gledali in poslušali mile prošnje uboge žene, ne ubogih otrok. Neusmiljeni so vzeli vsak svoje.

Eden njegovih sosedov je bil dober mož. Videč tako nadlogo in revščino, je ponudil svojo stransko hišico Tonetovi družini za stanovanje. Drugi pa se jim dajali živeža tako dolgo, da je prišla pomlad.

Če ravno je bil ubog, vendar svoje stare navade ni opustil, ampak zapil je tudi zdaj vsak krajcar, katerega si je kot dninar prislužil, da je udušil svojo očitačo vest. Neko zimo našli so ga zmrzlega na cesti; napil se je žganja ter obležal. Za družino pa je morala skrbeti občina.

Tako kaznuje Bog tistega, ki zaničuje svoje stariše. Marija Kolbl.

tako lepim imenom, skriven namen, pleše prirejati, mu bomo odločno nasprotovali! Skrbite za pravo omiko in pospešujte to, kar nas, posebno naše mlade ljudi blaži. Slišimo, da bo »bralno društvo« v kratkem priredilo gledališko predstavo. To pač to, bomo prišli!

Narodne zavednosti nam je še mnogo treba. Tam okolu kolodvora vzdiguje nemčurstvo svojo glavo. Tam imamo po nepotrebnem »Gasthaus zum Hirschen«, tam blizo je pričel bivši učitelj Kunstič, dobroznan v Šentilju pod Gradičem in na Zdolah, kjer je nekdanj služboval, »nemško šolo«, v katero pošiljajo celo nekateri Braslovčani svoje otroke. Ta mož je dopisnik »Slov. Naroda« in ljubljenec nemškega šulferajna. Zdaj pa veste zadosti!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Slovensko politič. društvo za slovenjegraški okraj zadnje nedeljo ni imelo napovedanega shoda v Slovenjgradcu. Pred zborovanjem je že izbruhnil strašni ogenj v mestu in zborovalci so pomagali reševati, kar se je sploh dalo rešiti. Zborovanje se priredi v poznejšem času.

Važno posvetovanje. Na povabilo g. Korošca so se zbrali danes predpoldan v Mariboru nekateri rodoljubni možje in mladeniči, da se posvetujejo o organizaciji izobraževalnih društev in mladeniškega gibanja.

Mariborske novice. Minuli teden je padel 18leten mizarški pomočnik Ant. Gradišnik, doma iz Bohove, tako nesrečno razlestve, da si je zlomil desno nogo. Prepeljali so ga v bolnišnico. — Dne 8. t. mes. je povozil brzovlak ob 3/4. uri popoldne pri prehodu na tržaški ulici neko kravo, katero je raztrgal na drobne kosce. — V sredo, dne 6. t. m. je povozil črkostavec Leo Wolf dekle Jožefo Gselman s svojim kolesom. — V Mariboru se je ustrelil v neki gostilni 43letni oženjeni Anton Saje, strojevodja mestne kladnice v Gradcu. Zasedovala ga je baje sodnija zavoljo poverjenja. — V nedeljo 10. maja je prišel pod vlak železn. čuvaj K. Saboter. Odrezalo mu je obe nogi. Ponesrečenega so prepeljali v bolnico. Saboter je star 45 let, oženjen in oče jednega otroka. — Trgovcu z mešanim blagom v Leitersbergu, Jos. Karner je ukradel v nedeljo, dne 10. maja neznan tat v Mariboru kolo.

Porotne obravnave v Mariboru se pričenejo 8. junija t. l. Nastopni slučaji pridejo pred porotnike: 8. junija sodnijski sluga Prah zavoljo zlorabe uradne oblasti, uradnega poverjenja in goljufije; 9. junija L. Belec zavoljo istega prestopka kakor prejšnji; 10. J. Slaček in J. Breznik zavoljo posilstva in goljufije; 15., 16. in 17. junija J. Šalamun zavoljo umora.

Izžrebani porotniki pri mariborskem porotnem sodišču za prihodnje porotno zasedanje: glavni porotniki: Auer Ludovik, branjevec; Gottlich Mihael, mizarški mojster; Eisl Franc, mizarški mojster; Hruza Mihael, agent; Laufer Jožef, gostilničar; Kosér Anton, trgovec z deželnimi pridelki, vsi v Mariboru; Janez Reibenschuh, posestnik in gostilničar v Poberžah; Herman Kapaun, gostilničar in posestnik v Pekarski vasi; Woschnagg Vincenc, tovarnar in Serne Mihael, trgovec v Rušah; Anton Krasnjak, posestnik in trgovec z lesom v Krecenbahu; Dobaj Ferdinand, posestnik v Bistrici ob kor. žel.; Hlade Franc, posestnik na Šobru; Šantl Aleks, posestnik v Spod. Valcu; Hauptman Jožef, posestnik v Dobrenji; Hölzl Janez, gostilničar in župan v Rančah; Ledineg Leopold, posestnik v Polički vasi; Kramberger Karol, župan v Kanži; Supanič Ignac, posestnik v Vajgnu; Grašič Mihael, posestnik v Pivoli; Schröfl Aleksander, hišni posestnik in Kratzer Karol, mizarški mojster v Ptuj;

Macun Jožef, posestnik in krojaški mojster v Vičah; Marčinko Franc, posestnik in gostilničar v Rogoznici; Turkuš Janez, posestnik v Majšpergu; Reiher Anton, posestnik v Cirkulanah; Rabosek Janez, posestnik v Rabeljah; Murkovič Tomaž, posestnik v Zavrču; Alt Ignac, veleposestnik in gostilničar v Cerkevniku; Eilec Jožef, posestnik in gostilničar v Gornji Ročici; Steinbrener Vincenc, grajščinski oskrbnik v Negovi; Hauptman Ignac, veleposestnik in gostilničar v Križevcih; Thurn Julius, c. kr. notar in Hercog Ferd., trgovec v Ljutomeru; Wrentschur Karol, usnjarski mojster v Marnbergu; Urban Mihael, posestnik v Vuzenici. Nadomestni porotniki: Pirhan Franc, trgovec; Quandest Franc, speditér; Matzhold F., gostilničar; Turk Ant., trgovec s pohištvo; Rožanc Franc, gostilničar; Stossier Primož, mesarski mojster; Pichler Raimund, sodarski mojster; Pergler Franc, kolarski mojster; Pachner Karol, zasebnik, vsi v Mariboru.

Cesar je potrdil izvolitev g. Mihaela Starkl načelnikom in g. Franca Simonič načelnikovim namestnikom okrajnega odbora Sevnica ob Savi.

Občinske volitve. Pri občinskih volitvah v Črešnjevcu je v prvem in drugem razredu zmagala slovenska stranka proti nemškutarjem. — V Hočah so si pridobili Slovenci 5 glasov v občinskem odboru, a večino 7 glasov še ima nemška stranka. — Na Črnicah so se zadnje občinske volitve razveljavile. Slovenci, pazite na volilne imenike, da bodo vaši volilci vsi zapisani!

Na vinarski in sadjarski šoli v Mariboru se bode vršil od 15. do 20. junija tečaj za viničarje in sadjarje. Natančneje je razvidno iz razglasa med inserati.

Pred nakupovanjem srečk, katere prodaja v Mariboru in okolici neki Janez Ceinko iz Ptujja, svarimo vsakogar. Več oseb je goljufal, da so kupile srečke. Torej pozor!

Iz šole. Deželni šolski svet stajerski je dovolil nemškemu »Schulverein« odpreti nemško šolo v Šoštanju in je odobril za učitelja Schuena. Za nadučitelja v Ljubčno pride g. Karol Wisiak iz Gor. Rečice, za nadučitelja pri Sv. Martinu v Rožni dol. ondotni učitelj g. Ivan Kvac, za učitelja in šolskega voditelja na šoli v Plešivcu je imenovan g. Jernej Pavlič, za učitelja v Studencih g. Karol Mayer, za učitelja pri šoli v Polenškaku prov. voditelj g. Jožef Gorup, na deški meščanski šoli v Mariboru učitelj v Bodenbachu g. Friderik Jäger, na deški šoli v Mariboru prov. učitelj istotam g. Franc Rus, na šoli v Vidmu za učitelja proviz. učitelj istotam g. Ivan Pavlovič. Za učitelje so dalje imenovani: na šoli v Cirknici proviz. učitelj g. Avgustin Lukežič, na šoli pri Sv. Juriju na Donački gori g. Ivan Mahorko, na šoli v Pletrovici g. Jožef Mithans, na šoli celjske okolice g. Franc Voglar, na šoli v Studencih učiteljica gospa Elizabeta Mayer, na ljudski šoli v Selih gdč. Karolina Kranjc, na šoli na Ptujski gori gdč. Alojzija Dostal, na šoli na Ponikvi gdč. Ana Klein, na šoli pri Sv. Florijanu ob Doliču gdč. Marija Rupnik. Za pomožnega učitelja za celjski okraj je imenovan učitelj v Ponikvi g. Franc Auernik. — Upokojena sta nadučitelja g. Ivan Rupnik pri Št. Lovrencu in g. Fr. Slemenšek v Podčetrtku.

Selnica ob Dravi. Preteklo je že par mesecev, kar so nas zapustili č. g. kaplan Jakob Palir, vendar se jih še vsakdo s hvaležnim srcem spominja. Osebito se sme to reči o naši šolski mladini. Bili so ves čas svojega bivanja v Selnici velik prijatelj in podpornik revnih učencev, kar so nešteto krat pokazali z dejanjem. Posebno blag spomin pa so ostavili s tem, da so darovali tukajšni narodni šoli povodom svojega odhoda nad 100 K v svrhu nabave učil. Bodi jim na tem mestu izražena prisrčna zahvala za veliko-dušni dar. Bog plati!

Nesreče. Zidar Franc Soba iz Anove pri Vidmu je padel 10. t. m. v Kremenju pri zidanju studenca v globočino ter se tako

močno poškodoval, da je kmalu umrl. — V Ptujju je povozil s kolesom V. Žitnik 5. t. m. učenca Orešek iz Brega. Fant si je zlomil pri tem levo nogo. — V Ločičkem vrhu je vtonil trileten sinček posestnika Blaža Pihler v domači mlaki. Otrok se je blizo hiše igral ter zašel k mlaki, kjer je našel zgodno smrt. — V premogovniku pri Trbovljah je pri razstreljenju ranil odleteli kamen premogarja Jož. Judeš. Kamen mu je zlomil rebra ter ranil smrtnonevarno pluća. — V Rušah je odtrgala dne 10. t. m. 12letnemu Antonu Pavlič, sinu žagarja Gregorija Pavlič, žaga nad laktom roko ter palec na desni roki. Prepeljali so ga v mariborsko bolnico.

Umrl je na Krčevinah pri Sv. Miklavžu blizu Ormoža g. Ivan Trstenjak v 86. letu svoje starosti. Bil je izvrsten narodnjak tar vrl vzgojitelj svojih otrok, ki zavzemajo častna mesta na Slovenskem in Hrvatskem. N. v m. p! — Nagle smrti je umrla dne 29. m. m. Marjeta Gajzer, kočarja žena v Janskem vrhu. Sumi se, da ni umrla naravne smrti. — Pri Sv. Jakobu v Slovgor. je umrla dne 3. maja blaga in občepriljubljena deklica Julijana Lorber, hči posestnika. Bila je žrtev med mladino zelo razširjene sušice. Pri veličastnem pogrebu so nosile njeno krsto samo belo oblečene tovarišice, ki so ji zapele na pokopališču »Tolažnico« v slovo. Sveti ji večna luč! — V Janževem vrhu pri Ribnici ob kor. žel. je umrl 3. t. m. vrl posestnik Franc Rebernik v 71. letu. Naj v miru počiva! — V Vidmu je umrl 8. t. m. tamošnji poštar in župan gosp. Ivan Novak. Pogreb je bil dne 10. t. m.

Ogenj. V Vevčki vesi pri Velenju je zgorela 1. t. m. hiša pri vinogradu Florijana Zerdoner. Kako je ogenj nastal, se ne ve. — V občini Blanca pri Sevnici je zgorelo 2. t. m. gospodarsko poslopje veleposestnika Rudolfa Ot. Zanetil je otrok, ki se je igral z vžigalicami. — V Brezovci pri Brežicah je začel goreti 7. t. m. okoli treh popoldne svinjski hlev posestnika Janeza Rozman. Ogenj se je hitro razširil tudi na hišo in gospodarsko poslopje ter vse popolnoma upepelil. Zgorelo je tudi vso pohištvo in vsa živila. Posestnika, ki leži bolan v bolnišnici v Brežicah, je šla obiskat njegova žena in so bili medtem otroci sami doma. Bržkone so se igrali s šibicami ter zanetili ogenj. Rozman je bil zavarovan.

Ptujske novice. V Ptujju so v prometu ponarejeni goldinarji. Spoznajo se samo na tem, da so temnejši in da imajo slabši zvonk. — Alojzija Rukler iz Kicar, katerega je sodnija zasedovala, so prijeli v Ptujju.

Samomor. V Loki pri Št. Janžu na Dravskem polju se je obesil v petek, dne 8. t. m. prevžitkar Štefan Štefanič.

Tatvine. Jozefa Fras od Sv. Barbare pri Vurberku je bila aretirana v Mariboru, ker je ukradla posestniku Francu Damiš v Dobrenju iz vrta zelenjavo ter jo hotela prodati na trgu v Mariboru. — V Mestnem vrhu pri Ptujju je bila ukradena posestniku Francu Nemeč krava, vredna 100 kron. — Marijo Bombek in njenega sina Jožefa iz Rogoznice pri Ptujju so zaprli, ker sta kradla kokoši. — Na Ptujski gori so prijeli krojaškega pomočnika V. Moneti, ker je kradel svojemu mojstru obleko. — Posestnici Julijani Lemež v Poberžah pri Mariboru je ukradel neznan tat hranil knjižico za 4900 kron, glasečo se na ime Julijana Prevolšek.

Celjske novice. Politično društvo je priredilo pretekli teden v sredo shod v Trnovljah, ki je bil jako dobro obiskan. Govori so bili navdušeno odobravanji. — Železniško ministrstvo je dovolilo inženirju H. vitezu Heider, da začne meriti železnico Celje-Vojnik. — V četrtek, dne 4. junija ob 10. uri dopol. se bode vršil v celjskem Narodn. domu redni občni zbor »Zveze slovenskih posojilnic«.

Volitve v celjski mestni zastop se vrše 18., 19. in 20. t. m. in sicer voli III. razred 18., II. razred 19. in I. razred 20.